

1. ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΟΝΤΑΣ

Μέσο: ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 27/08/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 27/08/2023

Σελίδα: 44

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΓΝΩΜΗ

Μαθαίνοντας και επενδύοντας

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΜΑΡΑ

Είναι τόσο εκτεταμένες οι καινοτομίες στη διεξαγωγή του πολέμου στην Ουκρανία που αποτελεί αναγκαιότητα για τις Ενοπλες Δυνάμεις μας να τις κατανοήσουν, αφομοιώσουν και επιλεκτικά υιοθετήσουν. Όμως αυτή η διαδικασία για να τελεσφορήσει πρέπει να τελεί υπό την εποπτεία, κατανόηση και τελική ευθύνη και «διοικησία» της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Εθνικής Αμυνας.

Όπως έχει διαπιστωθεί (Brent L. Sterling, *Other People's Wars*, Georgetown University Press, 2021), οι στρατιωτικές ηγεσίες συχνά αγνοούν τα διδάγματα πολέμων άλλων χωρών. Είτε διότι η υιοθέτηση αυτών των διδαγμάτων θίγει υφιστάμενες επιχειρησιακές πρακτικές και οπτικά συστήματα όπου είναι επενδυμένη η στρατιωτική ηγεσία μιας μη εμπόλεμης χώρας. Είτε διότι οι συνέπειες αυτών των διδαγμάτων δεν είναι αρεστές σε προϊστάμενες πολιτικές αρχές.

Ευθύνη λοιπόν της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Εθνικής Αμυνας είναι να:

- Θεσμοθετήσει και εξασφαλίσει την ανακευμένη αντίληψη των διδαγμάτων, για τις ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις, του πολέμου στην Ουκρανία.
- Να υιοθετήσει τα πλέον πρόσφορα από τα διδάγματα αυτά αγνοώντας κατεστημένα συμφέροντα και παγιωμένες αντιλήψεις που πιθανόν να επικρατούν στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων. Αλλά και να αγνοήσει και το δικό της πολιτικό κόστος που επισύρει η υιοθέτηση αυτών των διδαγμάτων.

Δύο παραδείγματα θα αποσαφηνίσουν την αναγκαιότητα, αλλά και δυσκολία, αυτής της διαδικασίας υιοθέτησης των διδαγμάτων του πολέμου.

Πρώτον, η ανάγκη ενσωμάτωσης χιλιάδων drones σε τακτικό επίπεδο, δηλαδή μέχρι και διμοιρίας, που ανέδειξε ο πόλεμος στην Ουκρανία. Η ανάγκη αυτή προσκρούει στη διαχρονική απροθυμία της πολιτικής και της στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας μας να επενδύσουν στη ρεαλιστική, απαιτητική και προηγμένη εκπαίδευση των κληρωτών και εφεδρών. Η μαζικοποίηση των drones, που πλέον διαμορφώνει τον συντονισμό του πεζικού, του πυροβολικού και των τεθωρακισμένων, για να υιοθετηθεί αποτελεσματικά από τον Στρατό Ξηράς, απαιτεί τον επαναστατικό, για τα ελληνικά δεδομένα, μετασχηματισμό της θητείας και εφεδρείας από προσχηματικό σε ουσιαστικό πυλώνα της εθνικής μας άμυνας.

Δεύτερον, η ουκρανική πολιτικοστρατιωτική ηγεσία έχει αποδειχθεί ιδιαίτερα ικανή στο να συνεργαστεί με νεοφυείς και άλλες εταιρείες πληροφορικής. Ως εκ τούτου οι ουκρανικές ένοπλες δυνάμεις απέκτησαν τα εργαλεία λογισμικού που επιτρέπουν τη συλλογή μαζικής πληροφορίας από διαφορετικές πηγές – drones, δορυφόρους χαμηλής τροχιάς, κινητά τηλέφωνα – και την αποτελεσματική ανάλυση και διανομή αυτής της πληροφορίας στις μονάδες που μπορούν να την αξιοποιήσουν. Για να μπορέσει να καταφέρει κάτι ανάλογο το υπουργείο Εθνικής Αμυνας, θα πρέπει να ενισχύσει με εξειδικευμένο πολιτικό προσωπικό τη Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων, δίνοντας πρωτοφανή εξουσία και επηροή, για τα δεδομένα του υπουργείου, σε πολίτες-τεχνοκράτες. Και βέβαια να υιοθετήσει ένα πολιτικά ρηξικέλευθο εκσυγχρονισμό του καθεστώτος αμυντικών προμηθειών. Ετσι θα μπορεί το υπουργείο Εθνικής Αμυνας να αξιολογεί, αγοράζει και αναπτύσσει λογισμικό με ανάλογη αποτελεσματικότητα με αυτήν των ουκρανών ομολόγων του.

Το άρθρο βασίζεται στο κείμενο πολιτικής του Αντώνη Καμάρα «Lessons learned from a year of war in Ukraine: a Greek reading», [EAIAMEF](https://www.eaiamef.org).